

man kan få mere overskud til det egentlige samvær og nærvær.

Jeg er i hvert fald så meget kulturoptimist, at jeg ikke tror på, at denne nye teknologi nogen sinde kan udkonkurrere det, at mennesker er sammen, at de søger hinandens nærvær, og at man leverer alt det til hinanden, som man nu engang kan, når man er til stede fysisk i det samme rum.

Der er flere, der har været inde på spørgsmålet om forskningen, og jeg glædede mig meget over den konstatering, der kom fra Det Konservative Folkeparti og fra CD om, at det, vi nåede i forskningsforliget og ved finanslovaftalen, var et vigtigt skridt i den rigtige retning, men at det ikke var nok.

Jeg tager det som et udtryk for, at når vi skal sætte os omkring forhandlingsbordet igen senere på året, vil der også være politisk vilje til at fortsætte med den opprioritering af forskningen, som jeg tror ikke blot miljøerne, men også mange i erhvervslivet og mange i det politiske miljø er sig bevidst.

Så skal jeg besvare et spørgsmål fra hr. Knud Erik Hansen om open source. Jeg er enig i, at den betænkning, der blev lavet fra Folketingets Forskningsudvalg sidste år, er et godt grundlag for det videre arbejde.

Det siger jeg også, fordi jeg efterfølgende har haft kontakt med de mennesker, der arbejder med open source-programmel, og jeg ser nogle gode muligheder for, at vi f.eks. via det nye statslige IT-råd kan være med til at få skabt en øget viden om, hvad det er, man har af fordele ved open source.

Jeg glæder mig også over, at man bl.a. i Miljø- og Energiministeriet nu også har igangsat nogle pilotprojekter med open source. Som bekendt har Statens Information under IT- og Forskningsministeriet for længst begivet sig ind i det. Vi deltager også på EU-niveau i et symposium om erfaringer med open source-programmel, og samtidig er der i øjeblikket ved at blive færdiggjort en undersøgelse af erfaringerne i Europa mere generelt med brugen af dette her.

Det siger jeg, fordi jeg er – ligesom jeg tror mange andre af Folketingets partier er det – ret fascineret af open source. Selve tankegangen omkring det synes jeg har meget for sig, så derfor er jeg glad for, at hr. Knud Erik Hansen nævnte det.

Til sidst nogle få bemærkninger, der knytter an til det, som har været den røde tråd i størstedelen af indlæggen.

Det, der skal drive udviklingen med bredbånd, er ikke teknikken. Det er ikke teknikken, der er det interessante. Det skal vi med den flerked af teknologier, som tilsammen kan give både høj hastighed, høj billedkvalitet og interaktivitet, selvfølgelig arbejde på kan gå hen og blive landsdækkende så hurtigt som overhovedet muligt. Men det, der skal drive udviklingen omkring det, er, at det, der rent faktisk tilbydes, skal være interessant og attraktivt.

Det kan være undervisning. Jeg er glad for, at realiseringen af ideen om et virtuelt universitet forløber planmæssigt. Der er i øvrigt nogle kolossale perspektiver i efteruddannelse på nettet.

Det er et spørgsmål om, at man inden for sundhedssektoren – ikke blot det, der er kendt i dag, med patientjournaler og den slags og ikke blot det, der er kendt med elektronisk booking på sygehuse – i en, synes jeg, meget spændende fremtid i arbejdet på det enkelte sygehus via nettet rent faktisk kan bruge den største ekspertise, man kan finde på et bestemt område som rådgiver undervejs i behandlingen af en patient. Jeg nævner det bare her som et eksempel.

Så er der hele den digitale forvaltning. Jeg er enig i, at der er kommuner, hvor det går for langsomt. Dem holder vi godt øje med, og vi benytter også det fællesorgan, der er imellem stat, amter og kommuner til ikke blot at presse på, men måske også indimellem sparke lidt, for at man hurtigst muligt får det optimale ud af de muligheder, der er, og den udvikling, der i øvrigt vil være, hvor man i stor udstrækning mangler arbejdskraft i amter og kommuner. Det vil også i sig selv være en faktor, der gør, at der ikke er nogen vej udenom for kommunernes egen skyld.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg vil gerne kommentere nogle af ministerens bemærkninger senere i ordførerrunden, men jeg har et enkelt spørgsmål, for det er rigtigt, at vi langt hen ad vejen er enige om mål og midler.

Men der er ét område, hvor jeg oplever, at der har været lidt divergens, og hvor jeg synes, billedet står lidt uklart, og det er omkring digital signatur. Jeg har lidt svært ved at forstå fordelene i, at vi skal have tre eller flere systemer. Vi har kun brug for ét system, og det ville være ganske enkelt at sige, at hvis kommuner, amter og stat var gået sammen og havde brugt sygesikringsbeviset, så kunne man meget let have lavet et digitalsignatursystem, som vi alle sammen kunne